

WEEKKRANT 2

12 t/m 18 juni www.hollandfestival.nl

Peter Sellars is
met Bijbelse stukken
niet bang eerlijk te zijn

Robert Wilson is BOB, de mysterieuze Residents en orkesten staken ■ terugblik op de eerste festivalweek ■ Walter Chappell verbaast zich over de Amsterdamse censuur ■ interviews met componist Klas Torstensson en dirigent Rutger van Leyden ■ deelnemers

Bogart geeft Robert Wilson menselijk gezicht

Een man op een stoel, aan een tafel met daarop een fles melk en een leeg glas. Dat zijn de fysieke ingrediënten van BOB, de voorstelling van Anne Bogart over avantgarde-regisseur Robert Wilson. In het stuk zegt Bob: 'Je kunt theater niet uitleggen, je moet het ervaren.' Dus legt Bogart niet uit wie Wilson is, maar laat ze het publiek in een combinatie van tekst, muziek, geluiden en licht ondergaan wie Wilson is. BOB is een negentig minuten durende monoloog op basis van citaten uit interviews met Wilson die door de Ierse Jocelyn Clarke tot een script zijn verwerkt. Het is een hommage aan de theatermaker, die naam maakte met *Einstein on the Beach* en *The CIVIL warS*. Susan Sontag zei over zijn werk: 'Ik kan geen ander oeuvre bedenken dat zo invloedrijk is.'

Ook Bogart laat zich in haar werkwijze inspireren door de theatermaker. Ze gebruikt de abstracte, visuele taal die zo kenmerkend is voor Wilsons werk. Maar Bogart voegt ook een totaal on-Wilsoniaans

element toe: ze geeft de regisseur een menselijk gezicht. Acteur Will Bond zet Wilson neer als een aimabele, soms naïeve of charmante en dan weer meedogenloze kunstenaar.

Bogart is artistiek leider van het Saratoga International Theater Institute (SITI), een theatergezelschap dat ze samen met regisseur Tadashi Suzuki oprichtte in 1992. Het ensemble werd opgezet om het hedendaagse Amerikaans theater te herdefiniëren en nieuw leven in te blazen. Eerder maakte ze onder andere *The Medium*, over het leven en werk van media-goeroe Marshall McLuhan, waarin Will Bond ook de hoofdrol speelde. BOB, de vierde productie van Bogart, won vorig jaar in New York twee Obie Awards. (Nicole Santé)

BOB

Theater Bellevue, 18, 19 en 20 juni, 20.30 uur
f 30,-, CJP/Pas65 f 22,50.

Musici omroeporkesten willen meer geld en minder druk

De omroepmusici staken met ingang van 19 juni. Slecht nieuws voor het Holland Festival, want als gevolg van de staking van onder meer het Radio Filharmonisch Orkest, het Radio Symfonie Orkest, het Metropole Orkest en het Radio Kamer Orkest dreigen enkele geplande concerten niet door te gaan. Zeker zijn dat de Matinee op de vrije zaterdag en Eno's bewerking van *The Shutov Assembly* op 19 juni niet doorgaan. Voor Verlichte muziek van Jaap Drupsteen op 20 juni en Peter Delpeuts *Diva dolorosa* op 26 juni hoopt de festivalleiding dat er nog een oplossing wordt gevonden.

De voorstellingen die zeker wel doorgaan zijn *The Shutov Assembly* op 20 juni, Verlichte muziek op 21 juni en de wereldpremière van *Diva dolorosa* op 25 juni.

Waarom leggen de musici het werk eigenlijk neer? Martin Kothman van het FNV KIEM (Kunsten, informatie en media) legt uit: 'We eisen zeven procent meer salaris over de jaren 1997 tot 1999, een verhoging van de onkostenvergoeding voor instrumenten, en een verlaging van de werkdruk. De omroepmusici verdienen nu gemiddeld tussen de 55.000 en de 60.000 gulden per jaar, dat wil zeggen, de *tutti*-musici die altijd spelen. Dat is weinig in vergelijking met wat andere orkesten betalen. Maar het voornaamste bezwaar is dat er voor de afgelopen drie jaar nog steeds geen CAO is rondgekomen. Terwijl de rest van Nederland gemiddeld drie procent loonsverhoging per jaar ontvangt, kregen de omroepmusici nagenoeg niets.'

En hoe zit het met de werkdruk? Kothman: 'Bij gewone orkesten als het Rotterdams Filharmonisch en het Residentie Orkest is een maximum aantal diensten vastgelegd dat iemand individueel opge-

